

ПРОТОКОЛ

№ 34

гр. Бургас, 18.03.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Синков

Членове: Галина Т. Канакиева
Петя Ив. П.а Дакова

при участието на секретаря Петя Ефт. Помакова
и прокурора М. Ан. Д.

Сложи за разглеждане докладваното от Петя Ив. П.а Дакова Въззивно частно наказателно дело № 20242000600038 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 10:30 часа се явиха:

Жалбоподателят осъдено лице И. Й. П., се явява лично, конвоиран от служители на РД „Охрана“-Бургас.

Явява се и назначеният служебен защитник адв. К. К. от АК-Б..

За Апелативна прокуратура-Бургас, се явява прокурор Д..

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. К.: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма процесуална пречка за разглеждане на делото и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Съдията докладчик докладва делото.

Страните поотделно заявиха, че няма да правят отводи на състава на съда, секретаря и прокурора

ПРОКУРОРЪТ: Няма да соча допълнителни доказателства.

АДВ. К.: Няма да соча доказателства.

Съдът по доказателствата,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА приложените към делото доказателства.

ПРИКЛЮЧВА събирането на доказателствата.

ДАВА думата по същество.

ПРОКУРОРЪТ: Жалбата е неоснователна. Постановеният от Бургаски окръжен съд съдебен акт е обоснован и законосъобразен. Извършена е кумулация на две споразумения и присъда за деяния, извършени преди постановяването на осъдителен съдебен акт, за което и да е от тях. Определен е общ размер в размера на най-тежко постановеното наказание от осемнадесет години лишаване от свобода. Приложена е и разпоредбата на чл. 24 НК напълно справедливо и съответстващо на степента на тежест и обществена опасност на деянията и дееца. Касае се за два въоръжени грабежа, единият с предмет на отнетото имущество в размер на петдесет и пет хиляди лева, а другият четиристотин хиляди лева, като третото престъпление е умишлено убийство с ред квалифициращи елементи.

Целите на наказанието по чл. 36 НК биха били постигнати само с продължителна изолация на осъденото лице, каквато би била постигната само чрез прилагане на чл. 24 НК в размер от шест години, както е сторил съдът.

За това считам, че следва да се потвърди съдебното определение на Бургаски окръжен съд изцяло и без изменение.

АДВ. К.: С оглед правомощията на настоящата инстанция за цялостна проверка на първоинстанционния съдебен акт, аз преди всичко ще посоча, че с оглед трите осъждания на жалбоподателя и времето на извършване на деянията, а именно преди спрямо П. да е имало влязла в сила присъда, за което и да е от тях, то са налице материалните и процесуални предпоставки за определяне на общо наказание по чл. 25, ал. 1 вр. чл. 23, ал. 1 от НК, което следва да е в размер на най-тежкото наложено такова, а именно осемнадесет години лишаване от свобода.

В съдържателен план с жалбата се иска да не се приема за основателно увеличаване на така определеното общо наказание на основание чл. 24 от НК.

В тази връзка аз поддържам изцяло заявеното от мен в първоинстанционното производство, което е изведено от предложението на Бургаска окръжна прокуратура за определяне на общо наказание. Касае се за обстоятелства относно значението на предходно решение на Апелативния съд за определяне на общо наказание на осъдения, за това, че обстоятелствата относно тежестта на обществената опасност на извършеното и на дееца са били отчетени от решаващите съдебни състави при индивидуализация на наказанията за отделните престъпления, за това, че отношенията между осъдения и жертвата на едно от деянията не биха могли да се ценят като извод за необходимост от увеличаване размера на това наказание, за необходимостта от изолация във времево отношение на осъдения от обществото, която също е била въпрос на преценка при определяне на конкретните наказания, както и това, че групирането без приложение разпоредбата на чл. 24 от НК, не би се оказало недостатъчно и крайно снизходително.

Горното Ви моля да съобразите с оглед на това, според мен, на трайно установената съдебна практика, че приложението на разпоредбата на чл. 24 от НК, без да е задължително, е наложително само тогава, когато се установи, че осъденият вече е изтърпял предходни наказания лишаване от свобода, но това не е довело до необходимия възпитателен резултат и същият е продължил престъпната си дейност и след тяхното изтърпяване. Осъденият П. не е изтърпявал предходни наказания лишаване от свобода. Поради това считам, че в настоящия момент е невъзможно да се стигне до обоснован извод, че определеното общо наказание от осемнадесет години лишаване от свобода, не би постигнало целите по чл. 36 от НК.

На П. му предстоят още дълги години ефективно изтърпяване на наказание лишаване от свобода и дали след десет-петнадесет години същият ще се е поправил и превъзпитал, е въпрос на далечното бъдеще, когато неминуемо ще съществуват и други правни способи, които могат да бъдат приложени за постигане целите на наказанието. Най-малко имам предвид правомощията на съда при евентуално искане за условно предсрочно освобождаване.

И в заключение, но немаловажно според мен за уважаване на жалбата е обстоятелството, че увеличаването с шест години на определеното общо наказание, води до заличаване възнаградителния за осъдения ефект от

проведените наказателни производства по реда на Глава 27 и 29 от НПК. Аз считам, че това е така, защото съкратеното съдебно следствие и решаването на делото със споразумение по своята същност следва да водят до по-благоприятни за осъдения последици от осъждането - било с възможността за определяне на наказание по реда на чл. 55 от НК, било с редукия на наказанието по реда чл. 58а от НК. Това е така, защото приетият ред на особените производства дава основание да се приеме, че подсъдимият най-малко осъзнава извършеното и неговия противоправен характер. Размерите на наложените наказания на осъдения П. и по трите производства дават основание да се приеме, че съдилищата са отчели основателността и необходимостта да наложат по-ниски наказания, включително по НОХД № 965/2020 г. на Окръжен съд-Бургас, тъй като производството по него фактически е минало по реда на чл. 371, т. 2 от НПК, разбира се с изключение редукия на наказанието поради законовото ограничение по чл. 369а от НПК.

Поради това аз считам, че е неоснователно увеличаване на определеното общо наказание с шест години, тъй като този възнаградителен ефект би се заличил изцяло, а това според мен в никакъв случай не е целта на закона с предвижданията на тези две особени производства.

Уважаеми апелативни съдии, с оглед горното, ако споделите изложеното от мен в жалбата и днес, моля с Вашето решение да отмените първоинстанционното определение в частта му относно увеличаване на определеното общо наказание на основание чл. 24 от НК. Алтернативно, ако не приемете това искане за основателно, да измените първоинстанционното определение, като постановите увеличаване на наказанието на осъдения П. с не повече от четири години.

В този смисъл моля за Вашият съдебен акт.

Съдът предоставя възможност на осъдения П. да упражни правото си на лична защита.

ЛИЧНА ЗАЩИТА НА ОСЪДЕНИЯ: Надявам се съдът да уважи молбата ми и да остане на най-голямата присъда от 18 години.

Съдът приключва изслушването на съдебните прения и дава последна дума на осъдения.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОСЪДЕНИЯ: Моля да отмените

увеличаването на наказанието.

Съдът се оттегля на тайно съвещание.

Съдът след тайно съвещание счита делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе с решението си в законоустановения срок.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 10.40 часа.

Председател: _____

Секретар: _____